

Ludwinów

Ludwinów – wieś powstała w połowie XIX wieku w kluczu majątkowym Bebelno z inicjatywy Liberty z Bystrzonowskich Kochanowskiej oraz Kamili Bystrzonowskiej. Ludwinów powstał po wykarczowanym lesie, a jej pierwszymi osadnikami byli mieszkańcy z okolic Jędrzejowa, Łopuszna i Opoczna. Nazwę otrzymała na cześć ich brata Ludwika, uczestnika powstania listopadowego. Postać to godna uwagi. W czasie powstania listopadowego walczył w 1. Pułku Krakusów, gdzie służyło wielu mieszkańców powiatu jędrzejowskiego. Udało mu się uniknąć śmierci. Po jego ocaleniu zachowała się opowieść. Otóż, w Węgleszynie ks. Karol Sitkowski zwrócił się do siedzącej w kuchni na ławie starej żebraczki: „Panie hrabio, Moskale odjechali. Jest pan wolny”. W kilka chwil później na plebanię przybiegły uradowane siostry Ludwika Bystrzonowskiego: Kamila i Liberata. To one, wraz z wiernym sługą Janem Jękotkiem, nie żałując pieniędzy ani wysiłku, doprowadziły do uwolnienia brata z chęcińskiego więzienia. Hrabia Ludwik Bystrzonowski w kilku zdaniach opowiedział im swoje losy po upadku powstania listopadowego. Udało mu się uniknąć zesłania na Sybir, ale przypadek sprawił, że został aresztowany i bez sądu osadzony w więzieniu w Chęcinach. Występował pod przybranym nazwiskiem. Zakuty w kajdany pracował ciężko w kamieniołomach lub przy szlifowaniu marmurów. Uczestnik bitwy pod Nową Wsią. Za bitwę pod Ostrołęką odznaczony Krzyżem Złotym Orderu Virtuti Militari. Po upadku powstania udał się na emigrację do Francji. Blisko związany z osobą księcia Adama Jerzego Czartoryskiego. W listopadzie 1837 wraz z grupą monarchistów okrzyknął księcia Adama królem Polski. W 1840 wyjechał do Algierii, by wziąć udział w walkach z emirem Abd al-Kadirem. Odznaczony krzyżem Legii Honorowej. W 1843 był współzałożycielem Towarzystwa Monarchicznego Trzeciego Maja. Wykorzystywany przez Hôtel Lambert w wielu misjach zagranicznych. Był autorem wielu prac strategiczno-wojskowych. W 1842 wydał *Notice sur le réseau stratégique de la Pologne*, studium o sieci strategicznej Polski, która to praca miała pomóc w przygotowaniu założeń militarnych nowego powstania w kraju. Swoje artykuły publikował w piśmie *Trzeci Maj*. Inspirował prasę brytyjską i francuską, które w jego osobie znalazły swojego najlepszego informatora o sprawach polskich. Po wybuchu rewolucji lutowej we Francji, przygotował projekt utworzenia kadr legionowych przy rządzie francuskim. W czerwcu 1848 wziął udział po stronie wojsk rządowych w walkach paryskich przeciwko robotnikom. W końcu września 1848 jako wspólny agent księcia Adama, rządu francuskiego i Królestwa Sardynii udał się z misją dyplomatyczną na Bałkany, gdzie próbował skłonić Serbów i Węgrów do wspólnego wystąpienia przeciwko Austrii. Wziął udział w powstaniu węgierskim. W czasie wojny krymskiej był jednym z pięciu Polaków awansowanych do rangi generałów armii tureckiej. W latach 1857-1872 był tureckim attaché militaire w Paryżu. Kamila Bystrzonowska, umarła w Paryżu jako zakonnica-karmelitanka. Przebywając tam od 1845 r. prowadziła owocną akcję charytatywną na rzecz ubogich; po 1863 r. rozszerzyła zasięg swej działalności, zbierając ofiary dla „księży sybiraków”, które przesyłała na ręce abp. Szczęsnego Felińskiego do Jarosławia, a listy jego, z potwierdzeniem odbioru pieniędzy i ich przekazania sybirakom, składała na ręce arcybiskupa Paryża. Cały swój majątek przekazała na fundację „Hotelu Lambert”. Liberata Kochanowska z d. Bystrzonowska zapisała się w kronikach Węgleszyna tym, że w 1843 r. wyremontowała kościół parafialny, który był popękany i od 1841 r. zamknięty, gdyż groził zawaleniem. Więzienie w Chęcinach przetrwało do 1927 r. Franciszkanie do zdewastowanego klasztoru powrócili dopiero w roku 1991.

https://books.google.pl/books?id=dQxhAAAAcAAJ&pg=PA64&lpg=PA64&dq=ludwik+bystrzonowski&source=bl&ots=t_54R2I0VI&sig=F_YZAHVIYp4UL3-